

* * *

Помниш ли, онези зимни дни,
когато бели калии ми подари —
бели мигове, откъснати за мен,
с дивен аромат на вино и невен?...
Помниш ли пролетните дни зелени —
подвластни, изгарящи вселени?
Помниш ли летните дни горещи,
парещи като внезапни срещи?
Помниш ли...
Как бързо есента си отива!
Ще вземе ли магията дето ме опива?
Ще има ли пак такива дни,
в които твоята китара ще звъни —
един романс за мене съчинен
с дивен аромат на вино и невен?
Или всичко ще остане илюзия за сън
като трепетно мечтание за китарен звън...